

487

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec w sprawie zatrudnienia pracowników w celu podnoszenia ich kwalifikacji zawodowych i językowych (pracowników-gości),

sporządzona w Warszawie w dniu 7 czerwca 1990 r.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Federalnej Niemiec uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

(1) Umowę niniejszą stosuje się do osób stale zamieszkałych na obszarze stosowania niniejszej umowy, które zamierzają podjąć zatrudnienie w charakterze pracowników-gości.

(2) Kompetentnymi organami dla realizacji niniejszej umowy są:

- a) Wojewódzkie Biuro Pracy w Warszawie,
- b) Federalny Urząd Pracy (Centralny Urząd Pośrednictwa Pracy we Frankfurcie n. Menem).

Artykuł 2

(1) Pracownikami-gośćmi są pracownicy, którzy:

- a) posiadają wykształcenie zawodowe,
- b) podejmują czasowe zatrudnienie celem podnoszenia kwalifikacji zawodowych i językowych oraz
- c) w momencie podjęcia zatrudnienia mają nie mniej niż 18 lat i nie więcej niż 35 lat.

(2) Zatrudnienie w charakterze pracownika-gościa trwa z reguły jeden rok, może być jednak przedłużone w sumie do 18 miesięcy.

(3) W przypadku przedterminowego zakończenia zatrudnienia kompetentny organ Strony przyjmującej podejmie starania mające na celu wyszukanie innej, równorzędnej możliwości zatrudnienia pracownika-gościa.

Artykuł 3

(1) Pracownikom-gościom będą niezwłocznie udzielane stosowne zezwolenia zgodnie z treścią wewnętrznych przepisów dotyczących wjazdu i pobytu obcokrajowców, co umożliwi im pobyt i pracę w okresie zatrudnienia w kraju przyjmującym.

(2) O zezwolenie na pobyt w postaci wizy należy występować przed wjazdem, do odpowiedniego przedstawicielstwa zagranicznego kraju przyjmującego.

(3) Zezwolenie wymagane do podjęcia zatrudnienia będzie udzielane niezależnie od sytuacji na rynku pracy i jej rozwoju.

Artykuł 4

Wynagrodzenie oraz pozostałe warunki pracy będą zgodne z taryfikatorami i przepisami prawa pracy oraz zabezpieczenia społecznego kraju przyjmującego.

Artykuł 5

(1) Liczba pracowników-gości, która może być dopuszczona po każdej Stronie, jest ustalona na 1000 osób rocznie.

(2) Zmiana powyższego limitu może zostać uzgodniona pomiędzy Stronami w drodze wymiany not.

(3) W przypadku gdy limit roczny nie zostanie wykorzystany, pozostałe nie obsadzone miejsca nie będą przechodzić na rok następny. Przedłużenie okresu zatrudnienia zgodnie z brzmieniem artykułu 2 nie będzie traktowane jako nowe zatrudnienie.

Artykuł 6

(1) Pracownicy-goście ubiegający się o zatrudnienie zgodnie z niniejszą umową mogą kierować wnioski w tej sprawie do kompetentnego dla realizacji tej umowy organu swojej Strony. Kompetentny organ ustala kryteria kwalifikacji tych wniosków. Przekazuje on zakwalifikowane wnioski kompetentnemu organowi drugiej Strony.

(2) Kompetentne organy Stron wspierają program wymiany i podejmują starania w celu znalezienia odpowiedniego zatrudnienia dla pracowników-gości; o wynikach swoich starań informują kompetentny organ drugiej Strony.

Artykuł 7

Pośrednictwo pracy jest wolne od wszelkich kosztów i opłat. W przypadku innych ewentualnych kosztów i opłat mają zastosowanie przepisy prawa każdej ze Stron.

Artykuł 8

(1) W realizacji postanowień niniejszej umowy pełnomocnikami są: Minister Pracy i Polityki Socjalnej Rzeczypospolitej Polskiej oraz Federalny Minister Pracy i Spraw Socjalnych Republiki Federalnej Niemiec.

(2) Pełnomocnicy mogą powoływać dwustronne grupy robocze w celu omawiania spraw związanych z realizacją umowy.

Artykuł 9

Stosownie do Porozumienia czterostronnego z dnia 3 września 1971 r. niniejsza umowa rozciąga się, zgodnie z ustaloną procedurą, na Berlin (Zachodni).

Artykuł 10

Postanowienia niniejszej umowy będą stosowane przejściowo od dnia podpisania.

Artykuł 11

(1) Umowa niniejsza wchodzi w życie, gdy obie Strony powiadomią się wzajemnie, w drodze notyfikacji, że zostały spełnione przesłanki wewnątrzpaństwowe, wymagane dla wejścia w życie umowy. Za dzień wejścia w życie uważać się będzie dzień otrzymania noty późniejszej.

(2) Umowa niniejsza jest zawarta na okres trzech lat. Umowa ulega przedłużeniu na dalszy okres jednego roku, jeżeli żadna ze Stron nie wypowie jej na piśmie w terminie co najmniej sześciu miesięcy przed upływem końca roku kalendarzowego.

(3) Zezwolenia już udzielone na podstawie niniejszej

umowy pozostają w mocy na ustalony okres niezależnie od jej wypowiedzenia.

Niniejszą umowę sporządzono w Warszawie dnia 7 czerwca 1990 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i niemieckim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej
J. Kuroń

Z upoważnienia Rządu
Republiki Federalnej Niemiec
G. Knackstedt
N. Blüm

488

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 lipca 1994 r.

w sprawie wejścia w życie Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec w sprawie zatrudnienia pracowników w celu podnoszenia ich kwalifikacji zawodowych i językowych (pracowników-gości), sporządzonej w Warszawie w dniu 7 czerwca 1990 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 11 Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec w sprawie zatrudnienia pracowników w celu podnoszenia ich kwalifikacji zawodowych i językowych (pracowników-gości), sporządzonej w Warszawie w dniu 7 czerwca 1990 r., po

wymianie not o spełnieniu przesłanek wewnątrzpaństwowych, wspomniana umowa weszła w życie w dniu 6 grudnia 1990 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*

489

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Francuskiej w sprawie wymiany stażów zawodowych,

sporządzona w Auxerre w dniu 29 września 1990 r.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Francuskiej, świadome istotnych korzyści dla współpracy i wzajemnego zrozumienia między obydwoma Państwami, płynących z upowszechniania stażów zawodowych dla młodych osób przybywających na terytorium drugiego Państwa w celu wykonywania, za wynagrodzeniem, przez czas określony, pracy zawodowej w swojej specjalności, postanawiają, co następuje:

Artykuł 1

Postanowienia niniejszej umowy stosuje się do obywateli polskich i francuskich rozpoczynających pracę lub już pracujących zawodowo, udających się do drugiego Państwa w celu poszerzenia perspektyw zawodowych, dzięki doświadczeniu zdobywanemu w pracy zarobkowej w zakładzie rzemieślniczym, rolniczym, przemysłowym lub handlowym Państwa przyjmującego oraz pogłębienia znajomości i zrozumienia kraju przyjmującego i jego języka. Obywatele ci, zwani dalej „stażystami”, mają prawo do zatrudnienia w pełnym wymiarze godzin, na warunkach określonych w niniejszej umowie, bez względu na sytuację na rynku pracy kraju przyjmującego i w danym zawodzie.

Artykuł 2

Stażyci powinni mieć ukończone 18 lat i nie przekroczone 35 lat, posiadać co najmniej świadectwo ukończenia szkoły zawodowej, a ich poziom znajomości języka kraju przyjmującego powinien odpowiadać wymaganiom niezbędnym dla wykonywania pracy oferowanej przez dany kraj.

Artykuł 3

Dopuszczalny czas trwania stażu wynosi w zasadzie jeden rok i może być przedłużony tylko o 6 miesięcy u tego samego pracodawcy. Przed wyjazdem ze swego kraju stażyci polscy i francuscy muszą zobowiązać się, że nie przedłużą pobytu w kraju przyjmującym po upływie okresu, na który mieli zezwolenie, ani nie podejmą innego zatrudnienia niż to, które zostało przewidziane w warunkach ich przyjazdu do kraju przyjmującego, z wyłączeniem przypadków siły wyższej, sprawdzonej przez instytucje tego kraju.

Artykuł 4

1. Liczba stażystów polskich i francuskich przyjmowanych przez każdą ze Stron nie może przekroczyć 1000 osób rocznie.